

I. Wprowadzenie

Never Surrender to system życia dla osób, które doświadczyły bólu i nie pozwoliły mu siebie zniszczyć.

To nie jest motywacja ani inspiracja.

To struktura istnienia, w której cierpienie jest narzędziem, a upadek — częścią trasy.

Możesz upaść.

Możesz się złamać.

Możesz stracić wszystko.

Ale nie masz prawa się poddać.

Poddanie się jest jedynym prawdziwym grzechem.

II. Świat jako kuźnia

Świat nie jest domem ani schronieniem.

To kuźnia.

Wszystko, co w niej istnieje, powstaje przez wysiłek i tarcie.

Ogień nie jest wrogiem — on testuje naszą wytrwałość.

Rzeczywistość jest podatna:

piekło zamienia się w drogę, jeśli idziesz.

Raj zamienia się w pustkę, jeśli leżysz.

Bóg w tym systemie jest Obserwatorem.

Nie ratuje i nie karze.

Stworzył zasady, ale nie ingeruje.

Dlatego zbawienie jest pracą człowieka.

III. Człowiek jako metal

Człowiek jest metalem.

Powinien być odporny na uderzenia, przyjmować ogień, zmieniać kształt.

Siła to nie dominacja ani władza.

Siła to moment, w którym wstałeś, choć nikt nie wierzył, że możesz.

Słaby może stać się silnym — jeśli zapłaci.

Cena jest zawsze ta sama: dyscyplina, wyrzeczenia, cierpienie, pokonywanie.

Wszystko, oprócz litości dla siebie.

IV. Czas, droga i cel

Czas jest materiałem, z którego tworzy się ślad.

Nie można go zwrócić, dlatego nie służy odpoczynkowi, lecz przekształceniu siebie w coś większego.

Cel jest osią filozofii.

Dopóki cel nie zostanie wykonany — droga się nie kończy.

Jeśli cel się rozpada — człowiek ma obowiązek iść dalej.

W tym tkwi różnica między żyjącym a tylko istniejącym.

Ten, kto umiera w próbie — zwyciężył.

Ten, kto żyje bez próby — już umarł.

V. Zwycięstwo i porażka

Porażka nie jest przeciwieństwem zwycięstwa.

To materiał, z którego zwycięstwo jest kute.

Ten, kto upadał — potrafi zwyciężyć.

Ten, kto nie upadał — nie wie, czym płaci się za siłę.

Każda porażka jest uderzeniem młota w twoją strukturę.

Albo stajesz się stalą, albo zmieniasz się w pył.

Zwycięstwo to nie status.

To moment, w którym rozumiesz: ból nie był na darmo.

On uczynił cię twórcą, nie widzem.

Prawdziwa śmierć to kapitulacja, a nie koniec ciała.

Jeśli umarłeś, idąc dalej — nie przegrałeś.

Jeśli żyjesz, ale odmówiłeś drogi — znikasz.

VI. Stosunek do innych

Pomoc nie jest słabością, jeśli jest skierowana w górę.

Trzeba rozróżniać: kto upadł, a kto się położył.

Upadłemu podaje się rękę.

Tego, kto się położył, należy pozostawić na pastwę losu.

Litość poniża, współczucie podnosi.

Litość to spojrzenie z góry.

Współczucie to patrzenie na równego, który wciąż walczy.

Dobro - to nir słabość. To siła.

Aby nie zgorzknieć, trzeba być silniejszym niż ci, którzy próbowali cię złamać.

Aby zachować pokój — trzeba umieć powstrzymać własny gniew.

Never Surrender nie wzywa do bezwzględności, ale wymaga rozróżniać:

pomagać tym, którzy idą,

i mijać tych, którzy wybrali porażkę.

Tak buduje się braterstwo siły, nie litości.

VII. Wróg

Głównym wrogiem jest słabość.

Nie ta, która przychodzi ze zmęczenia, lecz która staje się światopoglądem.

Słabość, która przyjęła formę przekonania, jest zgnilizną, która zaraża wszystko wokół.

Jej współczesnym imieniem jest tolerancja.

Nie oznacza dobroci, lecz obojętność.

Mówi: „wszystko jest dozwolone”, aby nic nie wymagało wysiłku.

Zaciera różnicę między siłą a bezwolnością, między wolą a strachem.

Słabość nie chce bólu, nie chce odpowiedzialności, nie chce wzrostu.

Ukrywa się za słowami: „harmonia”, „spokój”, „akceptacja”.

Ale za tymi słowami stoi jedno — odmowa walki.

Never Surrender nie akceptuje tego.

Ból jest życiem. Wysiłek jest drogą.

Tolerancja jest śmiercią w masce cnoty.

Tego się nie leczy — to się wypala.

Tylko silny potrafi być dobrym.

Słaby może być jedynie bezpiecznym.

VIII. Śmierć i ślad

Śmierć nie jest wrogiem.

Zadaje tylko pytanie: co po tobie zostanie?

Ślad to nie imię czy nie fotografia.

Ślad to system, dzieło, struktura, które żyją po tobie.

Jeśli z twojego bólu ktoś potrafił wzrosnąć — jesteś nieśmiertelny.

Bo twój ból stał się czyjąś glebą.

Wyrwałeś się sam — i pokazałeś drogę innym.

Śmierć ciała to koniec.

Śmierć ducha to porażka.

Ale jeśli ślad trwa — stajesz się ideą.

A idee nie umierają.

IX. Zasady Never Surrender

1. Nigdy się nie poddawaj.

2. Ból jest narzędziem, nie wrogiem.

3. Cel jest wyżej niż spokój.

4. Śmierć jest lepsza niż zdrada samego siebie.

5. Pomagaj tym, którzy idą lub się czołgają. Nie dotykaj tych, którzy wybrali porażkę.

6. Ślad jest twoją odpowiedzialnością.

7. Słabość jest wrogiem. Tolerancja jest jej maską.

Zakończenie

Never Surrender jest filozofią tych, którzy wybrali być więksi niż ich ból.

To droga samotnych, upartych, tych, którzy przeszli przez ciemność i wyszli silniejsi.

Kujemy siebie z cierpienia — nie dla męki, lecz dla wzrostu.

Nasz wzrost staje się oparciem dla innych — nie przez litość, lecz przez przykład.

Wydostajemy się z mroku,

aby prowadzić tych, którzy jeszcze tam są.

Nie szukamy szczęścia.

Budujemy ślad.

Ciała są śmiertelne.

Duchy nie.

Never Surrender.